

wa około 75% stanowiły piaski, a 25% żwiry i kamienie. Reasumując należy podkreślić, że badane dopływy spełniają wymagania dla bytowania ryb łososiowatych i mogą stanowić bazę do zarybień zlewni rzeki Regi, jednak na szczególną ochronę zasługują nieliczne odcinki, gdzie istnieje możliwość naturalnego rozrodu, do których nie powinno się wprowadzać materiału zarybieniowego.

Badania współfinansowane przez Unię Europejską w ramach Programu Operacyjnego „Rybnictwo i Morze 2014-2020” „Innowacje”- Priorytet 2, nr umowy 00001-6521.1-OR1600002/17/18.

Ocena wpływu wybranych metod szczepienia na wzrost i ogólną kondycję sandacza (*Sander lucioperca*)

*Elżbieta Terech-Majewska¹, Joanna Pajdak-Czaus¹, Patrycja Schulz¹, Zdzisław Zakęś², Maciej Rożyński²,
Andrzej Krzysztof Siwicki³*

¹Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

²Zakład Akwakultury, Instytut Rybnictwa Śródlądowego w Olsztynie

³Zakład Patologii i Immunologii Ryb, Instytut Rybnictwa Śródlądowego w Olsztynie

Choroby bakteryjne stanowią istotny problem w podchowach kontrolowanych ryb. Furunkuloza (*Aeromonas* sp.), flavobacterioza (*Flavobacterium* sp.), pseudomonadoza (*Pseudomonas* sp.) to aktualnie jedne z najczęściej identyfikowanych chorób u różnych gatunków w obiektach typu RAS. Taką zależność obserwuje się także w podchowach narybku sandacza (*Sander lucioperca*). Dotąd nie opracowano szczepionek dla tego gatunku, co prawdopodobnie jest jedną z przyczyn niedoceniań szczepień w procedurach prewencyjnych dla sandacza. Celem badań była ocena wpływu metody szczepienia na ogólną kondycję ryb oraz przeżywalność po zakażeniu eksperymentalnym *Aeromonas salmonicida*. Uzyskane wyniki badań pokazały, że metoda szczepienia ma istotne znaczenie i wpływa na wzrost ryb, jak również na ogólną ich kondycję oraz przeżywalność po zakażeniu eksperymentalnym.